

ationen, da bærer Statskassen Omkostningerne ved Overtaxationen.

§ 42.

I det Tilfælde, som omhandles i § 29, bliver det i et følgende Møde at afgjøre, om den Udblevne har oplyst tilstrækkelig lovlig Forhindring, eller om det bør paalægges ham at udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Paa lige Maade bliver der i de i § 30 omhandlede Tilfælde at bedømme, om det retteligen kan tilregnes den vedkommende Part, at han ikke betimelig har haft de fornødne Oplysninger tilstede, og om det derfor bør paalægges ham at bære de derved forarsagede forøgede Omkostninger. Alle slige Forøgelser af de almindelige Omkostninger, som Noget særligen kan have at udrede, saasom ogsaa den i § 20 omhandlede, blive udenfor den almindelige Beregning af Omkostningerne, hvor der ellers handles om disses Udredelse eller Erstatning.

§ 43.

Frafalder Bonden efter tilendebragt Taxations- eller Overtaxationsforretning, eller under samme, sin Begjering om Gaardens Overtaxation til Selveiendom, hvad enten dette skeer udtrykkelig eller derved, at han undlader at foretage, hvad der paaligger ham at iværksætte (§ 36), skal han ikke blot tilsvare alle de Omkostninger ved Forretningen, som endnu maatte være at udrede, men ogsaa være pligtig til at erstatte den anden Part og Pant haverne saavel de egentlige Omkostninger, de allerede maatte have udredet, som alle andre lovlige Udgifter, der ere forarsagede dem ved den fremsatte Begjering.

§ 44.

Naar Taxations- eller Overtaxationscommissionen, saaledes som det saavidt muligt bør skee, benytter sin Tilstedeværelse paa et Sted til at taxere flere Gaarde, skulle først de samlede fælles Omkostninger forholdsmæssigen fordeles med Hensyn til de enkelte Gaarde, og derefter særligen bestemmes, hvorledes Omkostningerne for hver Gaard efter de ovenangførte Regler blive at udrede.

Lovforslag.

§ 45.

Taxationscommissionen og Overtaxationscommissionen har, saavidt skee kan, ved sin Kjendelse at afgjøre, hvorledes de med Forretningen forbundne Omkostninger ifølge de i det Foregaaende foreskrevne Regler blive at udrede, og Overtaxationscommissionen er berettiget til at berigtige den af Taxationscommissionen herom givne Bestemmelse. De Omkostninger, som de Paagældende ifølge endelig Kjendelse have at udrede, kunne efter lovlig Omgang inddrives hos dem ved Udpantning.

I de Tilfælde, hvor efter Forholdets Bestaaen ingen saadan Afgjorelse kan skee ved Taxationscommissionerne, saasom hvor et Erstatningsansvar reiser sig af en paafølgende Omstændighed (§ 43), maa Fordringen, i Mangel af mindelig Afgjorelse, gjøres gjældende ved sædvanlig Rettergang.

§ 46.

Naar en Forretning indankes til Høiesteret, vil denne Ret efter de almindelige Regler have at afgjøre, hvorvidt det kan paalægges nogen af Parterne at tilsvare Modparten de med Høiesteretsagen forbundne Omkostninger, eller at udrede Salair til en befalet Sagfører. I de Tilfælde imidlertid, hvor Forretningen af Høiesteret bliver kendt ufterrettelig, ville alle de lovlige Omkostninger og Udgifter, som Citanten har havt saavel ved Høiesteretsagen, og som ikke have været at erholde hos Modparten, som ved den annullerede Forretning, blive ham erstattede af Statskassen imod Regres til den eller dem, som i denne Anledning maatte kunne drages til Ansvar.

Cap. VII.

Om Oprettelse af kongelig garanterede Creditkasser til Understøttelse af Fæstegodssets Overgang til Selveiendom og til Sikkring af Pant havernes Ret m. v.

§ 47.

Der oprettes treende Creditkasser, en for Sjælland, Fyen, Lolland og Falster med tilhørende Smaapær og en for Jylland.